

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecumenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

De satisfactionis necessitate, & fructu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

c & si do-
mīnū, de
pœ in ex.
cō. cū sim.
Ro. 3. d.
Fide sess.
14 c 6.
post mat.
ac felicit
de pœn.
in 6. c. pa-
toralis
de off.
ord. c. cu-
pientes.
de pœ. in
Clem. c.
inter cū-
ctas. 6. du
os. de pri
uil. in ex-
tra com.
Cælest. e-
pist. 2. c. 2.
& 4 Car-
thag. c. 76.
& 2. To-
let. c. 12
de pœn.
dist. 3. cir-
ca princ.
b inf. c. 12
Gen. 3.
3. Reg. 12.
Num. 14
& 20. Ses.

in ædificationē tamen, non in destructionē, li-
ceat, p̄ illis in subditos iradita supra reliquos
inferiores Sacerdotes auctoritate p̄sertim quo
ad illa, quib⁹ excōmunicacionis cēsura annexa
est. Hanc aut̄ delictorum reservationem, con-
sonā esse diuine auctoritati, non tantū in ex-
terna politia, sed etiā coram Deo vim habere,
veruntamē piē admodū, nec hac ipsa occasio-
ne aliquis pereat, in eadē Ecclesia Dei custo-
diū semper fuit, a vt nulla sit reseruatō in ar-
ticulo mortis atq; ideo oēs sacerdotes: quos li-
bet pœnitentes à quibusuis peccatis, & censuris
absoluere possunt: extra quem articulum sa-
cerdotes cū nihil possint in casibus reserua-
tis, id vnum pœnitentibus persuadere nitantur,
vt ad Superiores & legitimos iudices pro be-
neficio Absolutionis accedant.

De satisfactionis necessitate, & fructu.

CAPVT VIII.

DEnum, b quo ad Satisfactionem, que ex
omnibus Pœnitentię partibus, quę admo-
dum à Patribus nostris Christiano populo fuit,
perpetuo tempore commendata, ita vna maxi-
mē nostra et. te, summo pietatis pretextu, im-
pugnatur ab ijs, qui speciem pietatis habent,
virtutem aut̄ eius abnegarunt: sancta Synodus
declarat falsum omnino esse, & à verbo Dei a-
lienū, culpā à c̄ Domino numquā remitti, quā
vniuersa etiā pœna cōdonetur, perspicua enim,
& illustria in sacris litteris exempla reperit̄-
tur.

tur, quibus præter diuinã traditionem, hic error quam manifestissimè reuincitur. Sane & diuine iustitiæ ratio exigere videtur, vt aliter ab eo in gratiã recipiatur, qui ante Baptismũ per ignorãtiã deliquerint, aliter verò qui semel à peccati, & dæmonis seruitute liberati, & accepto Spiritus S. dono scientes templũ d Dei violare, & Spiritũ S. contristare nõ formidauerint. Et diuinam clementiã decet, ne ita nobis absque vlla Satisfactione peccata dimittamur, vt occasione accepta, peccata leniora putãtes velut iniurijs, & e cõtumeliosi Spiritui S. in grauiora labamur, thesaurizantes nobis iram in die iræ; proculdubio .n. magno- perè à peccato reuocant, & quasi freno quodã coercet hæ satisfactorie pænæ; cautiore s̄que & vigilantiores in futurum pœnitentes efficiunt; medentur quoque peccatorum reliquijs & vitiosos habitus, malè viuendo cõparatos, cõtarijs virtutũ actionib. tollunt. a Neq; verò se- curior vlla via in ecclesia Dei vnquã existi- mata fuit ad amouendam imminentẽ à b Do- mino pœnam, quã vt hæc pœnitentiæ opera ho- mines cũ vero animi dolore frequētẽt. Accedit adhæc, qđ dũ satisfaciẽdo patimur p peccatis, Christo Iesu, c qui pro peccatis nostris satisfe- cit, ex quo õnis nostra sufficiẽtia est, cõformes efficiamur, certissimã quoq; inde arrhã habẽtes, quod si cõpatimur, & cõglorificabimur. Neque verò ita nostra est satisfactio hæc, quã p pec-

6. c. 30. &
cap. 14.d 1. Cor. 3.
Ephc. 4.c Heb. 12.
Rom. 2.a Eze. 33.
Ioe. 3. Hi-
er. 3. 8. 25.
b Esa. 30.
Eccl. 17.
Mat. 3. 4.
11. & 18.
cum sim.
c Rõ. 5. 1.
Ioã. 2. in
prin.
2. Cor. 3.
Rom. 8.

a 2. Co. 3.
Phil. 4.
1. Cor. 1.
in fin.
b 2. Cor.
10. in fi.
Gal. 6.
Act. 17.
c Mat. 3.
4 Luc. 3.
10. 17 c.
tempora
cū mul-
tis. seq. 6.
q. 7. c. de
pœnit.
de conf.
di. 4. Cō.
Carth. 3.
cap. 3. &
Cō. Cart.
4. ca. 74.
Con. Ca-
bilonen.
cap. 34. &
18. Conc.
Africa. 9.
d Mat. 16.
& 10. 20.
sup. cap.
1. in fi. &
inf. can.
vlt. de
pœn.
e inf. c. 13

catas nostris exoluimus, ut nō sit per Christum
Iesū. nam qui a ex nobis tanquā ex nobis nihil
possumus: eo cooperāte, qui nos cōfortat, omnia
possāmus. ita nō habet homo vnde gloriatur: b
sed omnis gloriatio nostra in Christo est: in quo
vuiimus, in quo meremur, in quo satisfacim⁹,
c facientes fructus dignos pœnitētie: qui ex il-
lo vim habent: ab illo offeruntur Patri: & per
illum acceptātur à Patre. Debēt ergo sacerdo-
tes Domini, quantū Spiritus & prudentia sug-
gesserit, pro qualitate criminū, & pœnitenti-
facultate, salutare, & cōueniētes satisfactio-
nes iniungere: ne, si fortē peccatis conuineāt, &
indulgentius cum pœnitentib. agant, leuissima
qdā opera pro grauissimis delictis iniungendo,
alienorum peccatorum participes efficiantur.
Habeant autem prae oculis, ut Satisfactio, quā
imponunt, nō sit tantū ad noue vitæ custodiā,
& infirmitatis medicamentum, sed etiam ad
præteritorum peccatorum vindictā, & casti-
gationem: d nam Claves sacerdotum nō ad sol-
uendum duntaxat, sed & ad ligandum con-
cessas, etiā antiqui patres & credūt, & docēt:
nec propterea existimarunt, Sacramentū Pœ-
nitentiæ esse forū hęc, vel pœnarū, sicut nemo
vnuquā Catholicus sensit ex huiusmodi nostris
satisfactionibus vim meriti, & c satisfactionis
Domini nostri Iesu Christi, vel obscurari, vel
i iqua ex parte imminui: quod dum Nouatores
ntelligere nolunt, ita optimam Pœnitentiā

nouam

nouam vitam esse docent, vt omnem Satisfac-
tionis vim, & vsum tollant.

De operibus satisfactionis.

CAPVT IX.

Docet præterea, tantam esse diuine munifi-
centiæ largitatem, vt non solū pœnis, spō-
te à nobis pro vindicando peccato susceptis,
aut sacerdotis arbitrio pro mensura delicti
impositis, sed etiam quod maximum amoris a
argumentum est, temporalibus flagellis à Deo
inflictis; & à nobis patienter toleratis, apud
Deum patrem per Christum Iesum satisfacere
valeamus.

a c. sunt
plures in
fi. de pœ.
dist. 3.

Doctrina de Sacramento extremæ
Vnctionis.

Visum est autē sanctæ Synodo, precedenti
doctrinæ de Pœnitentia adiungere ea, que
sequuntur de Sacramento extremæ Vnctionis,
quod non modo pœnitentiæ, sed & totius Chri-
stiane vitæ, que perpetua Pœnitentia esse
debet, consummatiuum existimatum est à
Patribus. Primùm itaque, circa illius insti-
tutionem, declarat, & docet, b quod clemen-
tissimus Redemptor noster, qui seruis suis quo-
uis tēpore voluit de salutarib. remedijs c ad-
uersus omnia omnium hostiū tela esse prospe-
ctum, quemadmodum auxilia maxima in Sa-
cramentis alijs preparauit, quibus Christiani
conseruare se integros, dum viderent, ab omni

b inf. cā.
de sacr.
extremæ
Vnctio-
nis.
c Eph. 6.